

*„Én protekciók nélkül, szorgalommal jártam végig pályámat.
Sikereim voltak, a Honvéd és az Állami Népi Együttesnek
köszönhetően sok szép külföldi helyre jutottam el.
Egész életemben azt csináltam, amit szerettem.”*

Balogh Márton népdalénekes, előadóművész (1946-2010.)

-rövid szakmai életrajz-

Született Túrkevén, 1946. január 30-án, iskoláit Túrkevén, Szolnokon és Budapesten végezte. A túrkevei néptáncsoportban Madarász Károlyné csoportjában kezdett táncolni, amit Szolnokon a Tisza Táncegyüttesben folytatott. Gyermekszínészként Dr. Hajnal Ferencné fedezte fel. Budapesten, 18 évesen a Honvéd Együttesbe nyert felvételt, hivatalos táncosként, két év múlva pedig az Állami Népi Együttes tagja lett, ahol Rábai Miklós Kossuth-díjas, Érdemes művész irányítása mellett számos táncjátékban, fő- és epizódszerepeket táncolt, énekelt és népi hangszereken játszott.

1981-ig volt az együttes tagja, ez idő alatt nem csak színpadi szerepeket játszott, hanem az akkortájt divatos történelmi kosztümös magyar filmekben (Kisbojtár, Fekete város, Csínom Palkó, Ecseri lakodalmas...) is. A 70-es évek elejétől néptáncot és népzeneét gyűjtött az országhatáron belül, valamint a Felvidéken, Erdélyben. Felvételei a budapesti Szakmai Házban és az MTA Népzenei Intézetben találhatóak.

1981-ben pályát módosított. s mint népdalénekes, az 1980-81-es „Röpülj páva” népdal vetélkedő nagydíjasa lett, s ettől az évtől a Honvéd Együttes magánénekesé is.

A táncot még nem feladva, az együtteses produkciókon kívül egy új műfajban mutatkozott be: Szörényi Levente és Koltai Gábor meghívta az „István, a király” c. rockoperába, az „Itt élned, halnod kell” c. oratóriumba, és az „Attila” c. rockoperába. Ezt követően, Fábri Péter- Gallai Péter: „Columbus” c. rockoperája volt a folytatás. Különböző történelmi filmekben lovas, zenés, táncos szerepeket játszott (Honfoglalás, Sacra Corona...)

Első önálló nagylemeze 1991-ben jelent meg, „Férfiének” címmel (Honvédelmi Minisztérium).

Szívesen támogatta szülővárosa hagyományőrző együtteseit, csoportjait. 1996-ban, Anyák napjára jelent meg a népművészeti csoportokkal és túrkevei szólóénekesekkel közösen összeállított kazetta, „Daloló Túrkeve” címmel. 1996-ban nyugdíjba vonult, de továbbra is fellépett a Honvéd Együttes produkcióiban és önálló műsoraival is mint énekes szólista. Az együttes átalakulása után úgynevezett „szabadúszó” előadóművész lett. Népdalaival, katonanótáival járta az országot, népdalversenyeken zsűrizett. Elvégezte a Kőrösi Csoma Sándor Egyetem néptanító szakját.

2000-ben jelent meg „Bakanóták” (Honvéd Együttes) címmel – Balogh Márton és Barátai albuma.

2002-ben Túrkevén nagykun kapitánnyá választották, amelyre nagyon büszke volt, s azt mondta: „Ő lett a Nagykunság kulturális nagykövete.” 2005-ben a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatába nyert felvételt. Tagja volt a Magyar Hagyományőr Világszövetségnek.

2010. május 15-én a Kevi Juhászfesztiválon népdalai, katonanótái mellett Petőfi Sándor versére írt nótákat adott elő.

Csak pár lépést tudott már tenni és állni sem tudott már, ezért ülve énekelt: asztalnál, bor mellett, juhászfokossal – gyönyörűen! Ekkor, szülővárosában volt az utolsó fellépése. Elbúcsúzott.

2010. július 18-án méltósággal viselt, súlyos betegség következtében hunyt el, a mai napig legszebb hangú férfi népdalénekes.